

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI					
Neděle:	8:00	9:30	18:00		11:15 sv. Gabriel
Po-Pá:	6:30	17:30		pátek	15:00 Palata
Sobota:	7:30	17:30	(nedělní)		
KONTAKT S KNĚZEM			ÚŘEDNÍ HODINY		
úterý: 7:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci)			(farní kancelář nebo v sakristii kostela)		
pátek: 7:00 - 11:00			pondělí - pátek: 7:00 - 11:00		
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.					
PŘÍLEŽITOST KPŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA					
Neděle:	- ráno 7:30 - 7:55	9:00 - 9:25			
	- večer 17:00 - 17:55				
Všední dny:	- večer 17:00 - 17:25				
Ve středu:	- navíc od 18:30 do 21:00 hod. (vchod přes sakristii)				
Jindy:	- po individuální dohodě.				
VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM					
Výstav Nejsvětější svátosti oltářní se koná:					
26.6.	8:30 - 10:30	28.6.	7:00 - 12:00	29.6.	7:00 - 12:00
30.5. neděle	Slavnost Soslání Ducha svatého				
31.5. pondělí	Svátek Navštívení Panny Marie				
1.6. úterý	Památka sv. Justina, mučedníka				
3.6. čtvrtek	Památka sv. Karla Lwangy a druhů, mučedníků				
4.6. pátek	1. pátek - adorace po večerní mši sv. do 23 hodin				
5.6. sobota	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka				
6.6. neděle	Slavnost Nejsvětější Trojice, při mši sv. v9:30 - první sv. přijímaní dětí				
10.6. čtvrtek	Slavnost Těla a Krve Páně				
11.6. pátek	Památka sv. Barnabáše, apoštola				
13.6. neděle	11. neděle vmezidobí, po mši sv. v9:30 - slosování dětské soutěže zkvětnového Zpravodaje, v19:30 - setkání farní rady				
18.6. pátek	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova				
19.6. sobota	Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie				
21.6. pondělí	Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka, v19:30 - vkostece koncert souboru Bachcollegium Praha (svátek hudby)				
24.6. čtvrtek	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele				
27.6. neděle	13. neděle vmezidobí, koná se sbírka na bohoslovce				
29.6. úterý	Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů , v18:30 - redakční rada Zpravodaje				
Prázdninový pořad bohoslužeb v naší farnosti (platný od 1.7. do 31.8.2004 včetně)					
Farní kostel sv. Václava: Neděle: 9:30 18:00 Pondělí: 17:30 Úterý: 6:30 Středa: 17:30					
Čtvrtek: 6:30 Pátek: 17:30 Sobota: 7:30					
Ve filiálním kostele sv. Gabriela v Holečkově ulici bohoslužby v době prázdnin nejsou!					
vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652				
redakční rada:	P. O. Pávek, P. M.F. Pěvrátil, M. Muchová, Z. Hadravová, F. Nedbal				
uzávěrka:	20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 800 ks neprodejné				

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

JESTLIŽE MĚ MILUJETE, BUDETE ZACHOVÁVAT MÁ PŘIKÁZÁNÍ...

Těmito slovy zevangelia dnešní slavnosti nás, bratři a sestry, provází Pán Ježíš na konci velikonoční doby. Mohou nám současně posloužit jako slova udávající směr a charakter naší cesty liturgickým mezidobím, které právě začíná.

Máme zachovávat přikázání... Mluvit o přikázáních, normách či pravidlech, kterýchž dodržování jsme zavazováni, bývá obecně považováno za nepopulární, protože to často vnímáme jako omezení své volnosti a svobody. Sohledem na další Ježíšova slova, která dnes zazněla, je ale nutné poněkud pozměnit náš pohled na věc. Nejsme totiž pouze adresáty zákona, jehož darování

na Sinaji letnice každoročně připomínaly, ale také lidmi obdarovanými Duchem svatým. A je to právě On, Duch svatý, kdo hluboce proměňuje lidské nitro Boží láskou, kterou vlévá do srdcí. Stouto proměnou nás samotných se potom mění i náš přístup či pohled na přikázání Boží. Jako lidé obnovení Duchem je už nemáme vnímat jako hranice, za které nesmíme jít, i když bychom rádi, ale jako „formu“, podle níž je mocí Ducha svatého alespoň v principu vytvarováno naše srdce tak, aby nám život podle Božích přikázání byl vlastní. Nejde tedy o žádné otročení zákonu zvnějšku uloženému, ale o vnitřní proměnění člověka zákonem Ducha, zákonem lásky. O svobodě a radosti, kníž takový zákon vede, svědčí sdostatečnou jasností - a současně tajemností - Ježíšova slova o Jeho a Otcově přicházení a přebývání vpříbytku našeho srdce. Dodržování přikázání je pak spíše důsledkem (a samozřejmě také důkazem) této proměny Boží láskyplnou přítomností způsobené.

Snad by nás mohla povzbudit kotevření srdcí také následující slova sv. Řehoře Velikého rozjímajícího nad textem dnešního evangelia:

„Dnes sestoupil na učedníky v náhlém zarvučení Duch svatý a proměnil myslí tělesných lidí vlásku k sobě; a zatím co vně se zjevily ohnivé jazyky, uvnitř se srdce rozplamenila, neboť přijímajíc Boha ve vidění ohně, libezněji vzplanula láskou. Sám Duch svatý je totiž láska. Proto též Jan praví: Bůh jest láska. Kdo tedy celou myslí touží po Bohu, již zajisté má toho, jež miluje. A nemohl by nikdo ani milovati Boha, kdyby neměl toho, jež miluje. ... Uvažte, bratři nejmilejší, jak slavná je to věc uvítati pohostinsky vsrdci příchod Boha.“

Toto všechno - seslání Ducha svatého, naplnění láskou Boží, přebývání Boží vnás - nejsou věci minulé, na něž lze pouze vzpomínat, ani věci budoucí, ve které je možné jenom doufat, ale je to živá přítomnost, zníží je možné - ba nutné - žít. A proto nemusíme mít zJežíšových slov o zachovávaní přikázání strach, ani nás nemusí odrazovat či dokonce znechucovat. Díky Duchu svatému jsme schopni tomuto Ježíšovu požadavku dostat a hlavně zakoušet tu slavnou věc - pohostinné uvítání Boha vnašem srdci.

Přeji nám všem pozhnané dny a hodně vytrvalosti ve výše řečeném.

P. Ondřej Pávek

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou zváni!

Společenství rodičů

neděle 17:00 - 18:30 - klubovna na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

"Biblická hodina"

komentovaná četba Skutků apoštolů
pondělí od 19:30 - klubovna na faře

Mateřské centrum Venoušek

úterý 9:30 - 11:30 hod. - v herně faře

Společenství Obnovy v Duchu svatém

úterý od 20 hod. - v klubovně na faře

Společenství mládeže

středa od 18:30 - klubovna na faře
již pravidelné schůzky, každou středu!

Od 18:30 do 21:00 možnost svátosti smíření
(otec Ondřej) - nejen pro mládež !!! (na faře)

Společenství maminek a babiček

čtvrtek od 9:00 do 11:00 v dětském centru na faře.

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. modlitba sv. růžence.

Nešpory

Po každé večerní mši sv., s výjimkou pátků.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. cca půl hodiny společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní rada

Nejbližší schůzka 13.6.2004, 19:00 na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 29.6.2004, 18:30 farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Termíny a jednotlivé skupiny jsou vyvěšeny ve vývěsce. Posílejte své děti pravidelně!

Katechumenát dospělých

Individuální příprava pod vedením P. Ondřeje.

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář. Potvrzení o výši darů je vydáváno jednou ročně. Všem dárcům ze srdce děkujeme!

Farní www stránky:

Adresa je: www.vaclavonline.wz.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše další, co chcete na stránky umístit, posílejte na adresu jan.macek@atlas.cz

Farní Zpravodaj:

Snažíme se, aby ve Zpravodaji bylo více informací o dění ve farnosti. Program je bohatý, ale dopisovatelů, kteří popíší své dojmy z farních akcí, je málo. Z každé akce by se měl ve Zpravodaji objevit článek, byť na 5 řádek - jaké to bylo, co by se mohlo vylepšit, pozvat dosud nerozhodnuté, aby se přišli příště podívat, apod. Případné stylistické neobratnosti rádi upravíme, ale chybí nám ohlasy na akce zřad farníků. Možná, že právě jednoduchý a krátký popis někoho přiměje, aby příště přišel také. **P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc. Děkujeme všem, kteří dodržují termíny!**

Farní knihovna:

Základní fond má zatím 110 nově zakoupených titulů a zájemci si již začali knížky půjčovat. Půjčuje se ve farním sále vždy při kávě po dětské nedělní mši sv. (tedy v době 10:45-11:30) a před nedělní večerní mši sv. (tedy 17:00-17:45). Bude-li o tuto službu zájem, přibudou i další termíny. Výpůjční lhůta je 1 měsíc. Uvítáme Vaše náměty na doplnění knihovny, knižní dary (po předchozí konzultaci s knihovnicí) i finanční dary na pořízení nových knih.

DĚKUJEME VŠEM, KTERÍ SE JAKOLI PODÍLEJÍ NA PŘÍPRAVĚ NEDĚLNÍCH "KÁVOVÝCH POSEZENÍ" PO DOPOLEDNÍCH MŠÍCH SV.

ZÁROVEŇ HLEDÁME DALŠÍ SPOLUPRACOVNÍKY NA ZAJIŠTĚNÍ PRAVIDELNÝCH SLUŽEB A PROVOZU FARNÍCH PROSTOR.

KRTKŮV DEN

Děkuji organizátorkám Krtečkova putování a jejich pomocníkům za dokonale připravenou a profesionálně zorganizovanou akci. Když jsme se na nádraží sešli u plyšového krtečka, měla Líba Zobalová v rukou seznam přihlášených účastníků, a tak bylo hned jasné, že jsme všichni a ona může jít koupit hromadnou jízdenku (tedy se slevou). Na nikoho se nemuselo čekat, odjezd proběhl hladce, jako ostatně celá výprava. V Berouně každé dítě dostalo předtištěný úkolníček s vlastním jménem, ve kterém byla namalovaná Krtečkova zahrádka s deseti kytičkami. Hned za nádražím dostaly děti do první kytičky razítko za splnění 1. úkolu - namalování sluníčka křídou na silnici. V průběhu dne pak postupně děti zdolaly dalších 9 úkolů, za které získávaly razítka do všech zbylých kytiček. Na nikoho se nezapomnělo, všichni dětské účastníci splnili své úkoly na 100% a domů odjízďedli unavení, ale šťastní, s krtečkovou medailí na krku a krtečkovým pokladem nalezeným a vykopaným v lese a posléze uloženým v batůžku. Užili jsme si hodně legrace, poskládali puzzle, zaházeli si balónkem i létajícím talířem, prolezli jsme jeskyně, vylezli na skálu, trochu jsme pomačkali Jakuba Suchla a po Berounce jsme poslali vlastnoručně poskládané lodičky z papíru. Bylo nás 12 dospělých a 14 a 1/2 dítěte (z toho jen dvě nad šest let) a 6 kočárků. A bylo to fajn! Díky **Petra Šustrová**

PUTOVÁNÍ S KRTEČKEM

V sobotu 15. května jsem se svou tříletou dcerkou vyrazila na PUTOVÁNÍ S KRTEČKEM, kam nás pozvala naše kamarádka, maminka Líba. Spolu s drouhou maminkou Márinkou vymyslely výlet pro děti různého věku, při kterém se děly různé věci, pro děti nesmírně zajímavé: nejdříve se jelo vlakem z Prahy do Berouna a pak se putovalo pěšky z Berouna do Srbska (podél řeky, okolo válečných bunkrů, kolem skal obsypaných horolezci). Na této trase se zděti stávali malíři sluníček, vrhači míčků, hledači obrázkových zvířátek ztracených v temné jeskyni, rozumbradové snažící se zapamatovat si ukryté předměty a dokonce i hledači pokladů. Moje dcerka si zvýletu odnesla nejen obrázkovou krtečkovou mapu zaplněnou razítky za splnění úkolů, sladkosti nalezeného pokladu a medaili za to, že byla při tom, ale hlavně hluboký prožitek souměřitosti s ostatními dětmi různého věku na výletě do přírody a ze společné činnosti dětí i dospělých. Bylo to moc prima, a to i pro mne, její mámu. Obě za to děkujeme. **Romana a Johanka Barfussová**

SOUTĚŽ

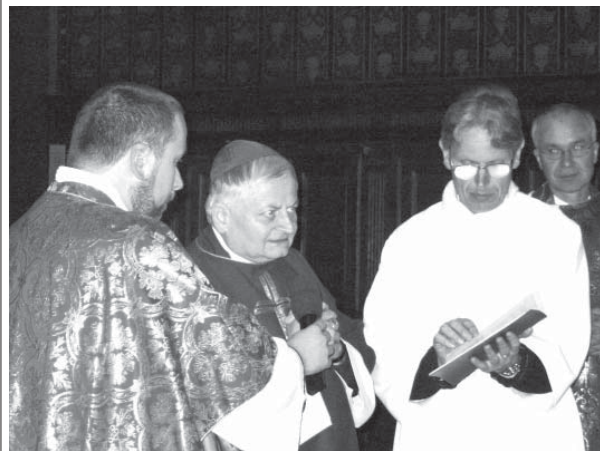
Milé děti, vtuto chvíli (19.května) zeje obálka vsakristii prázdnotou. Pokud se to ještě změní a bude koho losovat, pak závěrečné slosování výherců soutěže proběhne **uzávěru mše v9,30 vneděli 13.června.**
Dobře zakončete školní rok a užijte si krásné prázdniny!
RHb

HLEDÁME KANDIDÁTY/TKY DO FARNÍ RADY !!!

V listopadu skončí mandát stávající farní rady. Některým skončí druhý, příp. třetí volební období a potřebovali by si oddychnout. Protože v naší farnosti všechno má všechno svůj rytmus (většinou o hodně pomalejší, než by bylo potřeba), dovoluji si vydat první výzvu k hledání vhodných kandidátů a kandidátek již nyní. Nadcházející letní čas je vhodnou dobou pro přemítání o tom, jestli a jak bych mohl/mohla pomoci s organizací a provozem života farnosti v některé z komisí. Výzva platí pro všechny - stejně záslužné je vhodného kandidáta/-tku PŘEMLUVIT, aby se přihlásil. Uzávěrka kandidátní listiny je koncem září, moc času už nezbývá

FN

BIŘMOVÁNÍ

Nevím, jak často a na které nedělní bohoslužbě se kdo z vás vyskytuje; nicméně není od věci, těm, kterým to snad nějakým nedopatřením uniklo, připomenout, že na večerní mši celebrované p. biskupem Karlem Herbstem, byla udělena svátost biřmování hned osmi vašim mladým bratrům a sestrám. Všem samozřejmě předcházela několika měsíční příprava pod zodpovědným vedením p. Ondřeje Pávky.

Ale proč tak neosobně?! Musím konstatovat (a rozhodně nemluvím jen za sebe), že celou přípravu jsem si silně prožil. Vše probíhalo podle známe metody *lectio divina* spředeřsanými úryvky krojímání na každý den. Samozřejmě nechybělo ani pravidelné večerní společenství vyplněné tématickými přednáškami a snahou podělit se o dojmy zuplynulého týdne. Pravda, tato část nebyla vždy lehká, z počátku jsme ze sebe naše zkušenosti páčili jen velmi ztěžka, avšak v posledních týdnech byl trend zcela opačný: prakticky jsme se nadšeně předbíhali, kdo ze sebe svou radost zPána „vydává“ co rychleji. Ne, nešlo o žádný závod, jednoduše bylo co „dát“!

Samozřejmě čím by byla příprava bez vlastní slavnosti – a ta vskutku stála za to. Kdo jste byli u toho, jistě mi dáte zapravdu. Pan biskup Herbst odsloužil nezapomenutelnou mši; pro nás biřmovance to ani nemůže být jinak.

Ještě jedna událost však umocnila prožití oné, pro naše životy tak významné, svátosti. Byla to modlitba za hlubší vylití Ducha svatého, konaná revolučně jen několik hodin před vlastním biřmováním. Troufám si tvrdit, že si ji každý znás velmi hluboce prožil (teď nemluvím jen za biřmovance, ale i za hudební skupinku, přímluvce a samozřejmě naše duchovní vedení ztělesněné vOndřejevi a Františkovi). Tato jedinečná „epická bitva o Dary“ nás přednabila duchovní energií, kterou vyzaruje dodnes; tedy křesťanská „zkouška dospělosti“ jaksepatří.

Každopádně je na co vzpomínat, ale nezástane jen u toho: po úvaze jsme se rozhodli, že naše „biřmovací společenství“ nesmí vyhasnout, když je teď „nastartováno Duchem svatým“. Zkratka se chceme nadále pravidelně scházet. Co říci závěrem?! Snad jen užiji argotu nás, biřmovanců, který se již pomalu vžívá i vkněžských kruzích (alespoň tedy vnaší kněžské farní úseče FO): „Bylo to hustý!“

Mirda Tomáš Akvinský

Kmen Yao

Yao byli první z Afričanů, kteří rozvinuli tuto formu obchodu. Jako zemědělci potřebovali železné motyky, které poznali a kupovali od kmene Cisi ovládající zpracování železa. Přibližně v té době (během 16. a 17. stol.) arabští obchodníci z pobřeží začali také nabízet dovážené látky jak jim, tak i okolním kmenům. Nebylo ale čím platit. Kmen Yao neměl, co nabídnout. Jediné, co Arabové akceptovali, byli otroci, kteří byli do té doby kmenem získáváni pouze příležitostně, jako výsledek vlastních válečných vítězství anebo, což bylo běžnější, je příležitostně nakupovali od kmene Makua.

Kmen Yao se poptávce rychle přizpůsobil a metodu nájezdů na domorodé vesnice přijal za svoji. Požadavek pobřežních měst na stále větší přísun otroků se zvyšoval. Pod vládou mocných panovníků jako byl Mataka, Mpanda, Machemba se kmen Yao vypracoval tak, že kontroloval obchod podél jižních obchodních tras. Pobřežní obchodníci se stávali váženými klienty těchto vládců, protože výměnou za otroky a slonovinu přiváželi velmi žádané zbraně, střelný prach, látky, kožešiny a sklo.

Kmen Nyamwezi

Lidé tohoto kmenového seskupení byli žádaní odborníci a organizátoři dlouhodobých karavan. Tak posilovali svůj vliv především ve středozápadní části dnešní Tanzánie. Jejich oblast vlivu protínala mnoho obchodních cest, kdy dovedli těžít i zobchodu se solí změsta Uvinza na severozápadě až po těžbu železných rud vUsangi a Mtunze a měď vdnešním Kongu (Zaire). V 19. století byla velmi žádanou surovinou vEvropě, Indii i Severní Americe také slonovina.

Již roku 1800 Nyamwezi organizovali první velké karavany kpobřežím městům. Jak se postupně zvětšovala účast arabských obchodníků byli Nyamwezi nuceni pronikat stále více do vnitrozemí. Avšak pod vlivem mocných vládců jako byl Mirambo a Nyundo ya Mawe (= *Kamenné kladivo*), pokračovali ve své prominentní roli. Centrální cesty, které ovládali se stávali více živější a frekventované i pro cestovatele a misionáře 19. století. Tři z nich jsou vjejich cestovních zápiscích také zmíněny. Obchodními cestami se přepravovaly i takové komodity jako je rýže, kukuřice, proso, kasava – sladké brambory jako důležitý dodatek jídelníčku.

Nyamwezi sami se díky cestám a poznání jiných oblastí stávali více kosmopolitní, ale postupně výměnou za loajalitu knovým obchodním partnerům, jako průvodci loveckých výprav nebo členové tajných společností jako Baswezi a Wayeye (hadí znalci), ztráceli své tradiční kmenové vazby. Blízkost arabských měst a osad tento negativní účinek jen prohlubovala.

Kmen Kamba

Lidé tohoto kmenového uskupení žili voblasti nejistého spadu deštových srážek mezi horami Kilimanjaro a Kenya. Tak byli nuceni najít si vobstarávání potravy, takový způsob nabídky svému okolí, který by je uživil. Proto vyvinuli ranný způsob hledání i zpracování kovů. Súspechem se také věnovali výrobě otrávených šípů.

Začátkem 19. stol. jejich kontakt sAraby a Swahilci na pobřeží vedl krychlému rozšíření jejich aktivit. Kolem roku 1830 začali sami organizovat týdenní karavany zvnitrozemí kpobřeží vmnožství 300 – 400 osob. Začali lovit lidi do otroctví, zvířata kvůli slonovině a kožešinám. Nebylo výjimkou, že se dostali až kjezeru Baringo nebo do oblasti kmenů Samburu a Kikuyu. Své zboží opět na pobřežních trzích vMombase a Pangani i vcentru Kaya Rabai měnili za vlněné látky, modré kaliko, sklo, měď, sůl, zinek a samozřejmě zbraně. Jak se Arabové přímou cestou postupně dostávali do vnitrozemí, vliv kmene Kamba upadal. Mnoho z nich, jako byl kupř. vládce Kivoi zKitui, však ještě dlouho pokračovalo vaktivní roli kontroly výnosných obchodních oblastí severu země.

Pavel a Mirjam Baldtinských agapembu@volny.cz (pokračování příště)

účt MBU u Komerční banky: 19-1621380207/0100 www.agape-mbu.cz

PŘIPOMÍNKA PRAŽSKÉHO POVSTÁNÍ

Ve středu 5. května 2004 jsem se zúčastnila pietní vzpomínky na Květnové povstání a konec Druhé světové války v kostele sv. Václava. U desky se jmény padlých se shromáždilo méně než dvacet lidí. Zvelké většiny lidé starší generace a jenom několik mladších tváří. Program byl jednoduchý: po krátké promluvě jednoho zpamětníků se pan farář pomodlil za zemřelé; pak jsme se všichni společně pomodlili Modlitbu Páně a zazpívali státní hymnu.

Připadá mi smutné, že na pietní vzpomínku na padlé zvalky přišlo tak málo lidí. Důvody, které sami před sebou uvádíme, jsou různé: někteří, jako pan starosta Jančík, jsou příliš pracovně vytíženi, jiní se ani nesnažili vělenit tento bod do svého diáře. Ten pravý důvod je ovšem vobou případech stejný: nepovažujeme takovouto připomínku za důležitou.

Ještě stále žijí pamětníci. Nevím ale, jak nám mají předávat své zkušenosti, když my mladší nejvíme zájem naslouchat. Až nám konečně dojde, že bychom si jejich příběhy chtěli poslechnout, může však být pozdě.

Je mi dvacet sedm let, velmi si vážím toho, že žiji ve svobodné zemi a vmíru, a také uznávám svou zodpovědnost za veřejné věci vnaší zemi. Proto si myslím, že nás mělo ve středu přijít mnohem více. Vždyť bychom se sešli kuctění památky těch, kteří položili své životy za obranu hodnot, bez kterých nelze žít.

Nikola Kasalová, Pavla Švandy 10, 150 00 Praha 5, mail: kasal@ucw.cz

KTAJUPLNOSTI A UZAVŘENOSTI CÍRKVE II.

Ráda bych navázala na článek zminulého čísla Zpravodaje a představila čtvrtěční společenství maminek a babiček. Toto společenství vzniklo v roce 1999, kdy se několik vzájemně se znajících maminek na mateřské dovolené začalo scházet jedno dopoledne v týdně ke společné modlitbě. Po jakémsi zkušebním půlroce, tedy od září 1999 toto své společenství otevřely pro farnost. Prvních několik setkání proběhlo v místnosti nad sakristií u sv. Václava, ale pak se společenství „přestěhovalo“ do bytů podle možností účastnicích se maminek. Domácí prostředí bylo vhodnější zejména kvůli dětem, které jsou nedílnou – a charakteristickou – součástí společenství. Tak společenství probíhalo až do loňského otevření fary. Díky tomu, že na faře byla zařízena tzv. herna skobercem, dětským nábytkem a spoustou darovaných hraček, kníž přiléhá místnost pro dospělé, mohlo se společenství začít scházet tam.

Scházíme se každý čtvrtek od 9 hod., společnou modlitbu zahajujeme asi vpůl desáté, a to vždy modlitbou žalmu, na nějž pak navazujeme spontánními chválami, díky a přimluvami. Takto se modlíme asi hodinu, končíme i spolu sdětní modlitbou Otčenáš, Zdravas a Sláva. Následuje posezení při kávě či čaji, hovor často naváže na duchovní témata vzešlá z modliteb, ale prožíváme spolu i všechny obyčejné i vážnější „maminkovské“ starosti a radosti.

Je jasné, že vzhledem kdenní době připadají setkání v úvahu zejména pro maminky, které jsou doma sdětní. Z toho plyne také to, že maminky do tohoto společenství přicházejí, když mají děti malé, a že snástupem do zaměstnání se zas musí se společenstvím rozloučit. Dalším přirozeným důsledkem je i značně nepravidelná účast – odpovídající nemocnosti dětí. Setkáváme se obvykle v počtu 3 – 8, celkový počet je asi 11 maminek (ve věku asi 25 – 45 let) a 1 babička, která chodí téměř od začátku společenství a vnaší ducha zkušenosti a moudrosti, ale také následováníhodného optimismu.

Dalším typickým znakem našeho společenství je (někdy – často) nadměrná hlučnost, k čemuž asi není třeba nic dodávat, leda to, že nás to velmi prakticky učí, že modlit se člověk může kdekoli a kdykoli, a že cenu to má dokonce i tehdy, když kvůli svému robátku musí modlitbu přerušit či pro tu chvíli ukončit.

Takže zveme každou maminku či babičku, kterou předchozí věty neodradily a která chce jedno dopoledne v týdně věnovat Pánu Bohu, druhým i sobě.

RHb

POUŤ DO MARIAZELL ANEB CO V TELEVIZI NEBYLO

Tmavou sobotní nocí se ke známému poutnímu místu řítily stovky autobusů. Náš vyrazil z Holešovic asi v půl jedné v noci, hranice jsme překročili (už ve společnosti dalších) kolem čtvrté a asi v osm jsme se zařadili do fronty 20 km před Mariazell. Popojíždění trvalo přes dvě hodiny, během nichž jsme vyfasovali číslo autobusu (4095), plánek akce a další letáky. Výsadek z vozů byl proveden u jezera asi 1,5 km od letiště na němž se pouť odehrávala. Autobus pokračoval na parkoviště a my se vydali k letišti. Silnice byla plná lidí s vlajkami a korouhvemi. Jemně poprchávalo. Jak jsme se blížili kletišti, dav se postupně zahušťoval. V hlavní bráně (mimochodem připomínala vstup do koncentráků) to ještě šlo. Po vstupu na plochu jsme chtěli vyzvednout tašky se zpěvníkem, překladačem, růžencem, pláštěnkou a dalšími věcmi. Vydávaly se však pouze na jednom místě, takže tam byla strašná tlačence.

Asi za půl hodiny jsme ušli 50 metrů, pak se lidi začali cpát ještě víc a atmosféra značně zhoustla. Po deseti minutách smýkání davem, bez jakékoli možnosti ovlivnit směr pohybu, tašky došly a dav se pomalu začal rozcházet. Zůstala jen rozšlapaná louka s bahnem po kotníky. My jsme se vydali zregenerovat k bazilice a pak jsme se vrátili na mši. Déšť nebyl nijak prudký a tak nás ani nemrzelo nezískání pláštěnek. Po přijímání se otevřelo 80 výdejních stanovišť s obědem. Organizace byla tentokrát na patřičné úrovni a tak se fronty téměř netvořily. Každý vyfasoval dvě naběračky guláše a housku, k dispozici byl rovněž horký čaj a neomezené množství minerálek volně rozprostřených po celé ploše. Po obědě se přiblížil čas odjezdu a lid se vydal zpět k autobusům.

Tady však vlastní pouť měla teprve začít. Podle plánu bylo stanoviště autobusů asi kilometr od místa vysazení za jezerem. Tam skutečně autobusy stály. Ovšem ne na parkovišti, ale u kraje cesty, seřazeny podle čísel. První autobus měl číslo cca. 4300. Náš, s číslem 4095, byl tedy o 200 míst dále. Doufali jsme, že tam dál bude velké parkoviště se zbytkem autobusů, ale marně. Za každou další zatačkou se ukázala pouze nekonečná řada dalších busů, která se asi po kilometru stočila z asfaltky na lesní cestu a začala stoupat k oblakům. Nad supícím davem kroužily vrtulníky, občas projela houkající sanitka nebo hasiči. Déšť neustával, cesta stoupala, mraky klesaly stále níž a čas utíkal. Asi po pěti kilometrech od původního místa vystoupení z autobusu jsme jako první dorazili až k našemu. Sedli jsme na kraj cesty a hleděli přes vrcholky stromů na protější skály na nichž byl ještě zbytek sněhu. Asi po deseti minutách dorazili další dva členové naší výpravy. V plánovaný čas odjezdu 14.45 nás bylo na místě pouze pět. Kolem se hrnul nekonečný dav lidí stoupajících ke svému autobusu.

Odhadovali jsme naši výšku na 1000 m.n.m. Mariazell je asi 800 m.n.m. V davu se objevovaly postarší osoby v lidových krojích a sandálech, a jak čas postupoval zraky mnoha jedinců získali značně skelný pohled. Asi ve čtvrt na šest byla naše výprava konečně kompletní a vyrazili jsme na cestu zpět. Autobus se pomalu prodíral zástupy směrem k vrcholu. Tam byla informační tabule s nadmořskou výškou 1100 metrů. Řada autobusů se však táhla dál, tentokrát z kopce. Cestou jsme nabrali několik známých a vysadili jsme je u jejich dopravce. Poslední autobus stál až dole v údolí, měl číslo 3011 a kousek před ním byla cedule oznamující řidičům, že do Mariazell je to již pouhých 14 km.

Cesta zpět vedla kolem Dunaje, kde jsme míjeli ve vinicích malebně rozhozené gotické kostelíky, hrady a kláštery. Navíc konečně vyšlo slunce. V autobuse byla příjemná atmosféra a přezpívali jsme snad všechny mariánské písně co kdo znal. Na hranicích jsme se zdrželi asi tak 3 minuty a do Prahy jsme dorazili takřka přesně po 24 hodinách před půl jednou v noci.

Štěpán

PAMĚŤ FARNOSTI

Hledáme pamětníky, resp. dobové dokumenty, fotografie, osobní vzpomínky na život farnosti a na kněze, v posledních 60 letech, pro doplnění farní kroniky a zpestření obsahu Zpravodaje.

OTROKÁŘSTVÍ VÝCHODNÍ AFRIKY V 19. STOLETÍ

Pracovní určení otroků

Jak jsme si dříve řekli, prvotním cílem pro který byli otroci ve vnitrozemí lovení byla práce na velmi vzdálených plantážích. To, že se také cestou na pobřeží nuceně stávali nosiči slonoviny a jiných vzácných položek obchodu, bylo jen přirozenou součástí snahy otrokářů mít, co nejširší nabídku obchodovatelných komodit.

V prvním období dominovali před 18. stoletím obchodu otroky především Portugalci. Jejich plantáže v Brazílii potřebovaly pracovní sílu. Od poloviny 18. století, zvláště po roce 1770, francouzské a holandské kávové a třtinové plantáže na ostrovech Reunion a Mauritius v Indickém oceánu, začaly vyžadovat zvýšený přísun pracovních sil. Dalšími byly postupně požadavky Severní Ameriky, ale i Arabie a celého Východního

pobřeží Afriky rozsáhlými plantážemi hřebíčku a kokosových ořechů na ostrově Zanzibaru. Ostrovy jako Pemba či města Kilwa, Mombasa a jiné nezůstávaly se svými požadavky pozadu.

Tento rozvoj „podnikání“ byl poslední významnou fází rozvoje otrokářství. Kromě celého pásu ostrovů Východní Afriky, kde byla po otrocích velká poptávka, jejich utrpení pokračovalo na cestách lodí do Arábie, Persie i Indie. Byla to tedy tato nelidská touha po zisku a moci, která vytvořila dnešní tak rozmanitou směsici ras a náboženství, kterou můžeme vidět, kamkoliv se dnes na našich turistických i pracovních cestách vydáme.

Původ otrokářů

Jako malý chlapec a čtenář dobrodružných knih jsem si vždy představoval otrokáře jako člověka arabského původu. Mnoho knih jej takto i líčilo a není tedy divu, že čtenářská obec tím byla i ovlivněna. Historicky je to ale pravdivá informace pouze z poloviny i když nelze pominout skutečnost, že to byli právě Arabové, kteří byli prvním inspirativním prvkem, který Afriku tímto zlem zamořil.

Opět zde platí pravidlo, že to nejsou rasy či národy, kdo jsou vinny, ale nenasytná touha jedince užít si svého krátkého života v přepychu. Takže kdosažení blahobytu a politického vlivu poslouží nejen zbraně, ale žel stejně často i náboženství. Vzájmu přežití či zbohatnutí se ostatní okolí již přizpůsobí.

Tím lze pochopit, proč mezi čtyři hlavní skupiny otrokářů, kromě již uvedených Arabů, patří i původní africké kmeny Yao, Nyamwezi a Kamba, které hrály prominentní roli v rozvoji a organizaci otrokářského obchodu ve velkém. Zmíňme alespoň pár řádek ke každé z těchto skupin:

Arabové / Swahelů

Tato etnická skupina Arabů žijících především na velmi úrodném východním pobřeží Afriky, zastupovala zájmy zanzibarského sultána a samozřejmě především svoje. Geneticky byli směsicí Arabů a pobřežních domorodých afrických kmenů (arabsky Swahelů = Swahilců - lidí z pobřeží). Jejich první výhodou byly skvělé obchodní zkušenosti, druhou vlastnictví palných zbraní a třetí dostatek kapitálu k financování vnitrozemských výprav. Dovedli vytvářet spojenecké aliance, umožňující jim průchod přes území tehdy existujících království, ale ovládali a využívali i vnitrozemská města jako Tabora nebo Ujiji, jako své zásobárny a překladiště zboží.

Historie zachovala několik jejich jmen i fotografií, a to především díky jejich vzpouře proti tehdejší německé koloniální moci, nicméně pouze jednomu z nich byla věnována celá memoárová kniha. Přezdívka tohoto afro-arabského otrokáře Tippu Tip byla známější než jeho civilní jméno Hamed bin Mohamed. Na jedné straně jeho život, motivace i kariéra není bez zajímavosti (z hlediska psychologického studia osobnosti), na druhé je to stále stejné a obehnané nicméně i dnes aktuální varianta o touze po penězích a moci. Hlavním nástrojem je tu bezohlednost a krutost proti druhým lidem.

POŽEHNANÝ JSI, HOSPODINE ...

Ve velikonoční době se při mši svaté čte čtení ze Skutků apoštolů. Často přemýšlím nad tím, proč už v dnešní době nejsme svědky tak výjimečných událostí, jaké líčí tyto pasáže Písma. Proč nedokážeme předávat víru často ani lidem, s nimiž žijeme, proč neumíme zprostředkovat druhým milujícího Boha, kterého jsme poznali a který dal našemu životu cíl i smysl. Bůh nás přece hlásáním své radostné zvěsti pověřil a i nás k tomu vybavil dary Ducha svatého. Apoštolové po jejich obdržení ztratili veškerou bázeň, hlásali evangelium „vhod i nevhod“ a jejich hlásání mělo často okamžitou odezvu u lidí, kteří je slyšeli. Při modlitbě nad obětními dary kněz říká:

„Požehnaný jsi, Hospodine, Bože celého světa. Z Tvé štědrosti jsme přijali chléb (víno), který (které) Ti přinášíme. Je to plod země (révy) a plod lidské práce ...“

Z Boží štědrosti jsme dostali a dostáváme k dispozici všechno, i dary Ducha svatého. Ale k tomu obdarování je třeba přidat i „svoji práci“ – myšleno v duchovním významu. Tedy ochotu Bohu sloužit, ochotu věřit doslova Jeho příslibem, modlitbu, lásku i k těm, kteří nás nemilují, schopnost něco obětovat, přijmout i obtíže, nemoci nebo jiné zkoušky. Je to asi těžší než fyzická práce na poli nebo na vinici. Ale tato duchovní snaha zaručeně přinese hojné plody. Budou to plody Boží štědrosti a naší práce.

„Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší, neboť já jdu k Otci.“ (J 14,12) (vz)

CELOPRAŽSKÉ SETKÁNÍ KATOLICKÉ CHARISMATICKÉ OBNOVY

Sobota 12. 6. – 14.00–17.30 v kostele sv. Apolináře Program: 14.00–14.45 Modlitba chval 14.45–15.30 Promluva (P. Kamil Novák) 15.30–15.45 Přímluvná modlitba 15.45–16.30 Přestávka 16.30–17.30 Mše svatá. Možnost zakoupení knih. Hlídaní dětí a občerstvení zajištěno.

VÁŽENÍ A MILÍ BRATŘI A SESTRY,

rádi bychom Vám představili nově vzniklou aktivitu snázvem „pod palmou“.

Jsme skupina křesťanů zrůzných sborů. Každý znás se cítil tak trochu sám, snad proto, že už jsme odrostli dorostu i mládeži a zůstali bez partnera. Možná i u Vás ve sboru je pár takto „osamocených“ a Vy o nich možná ani nevíte. Rozhodli jsme se pořádat společné víkendy, sportovní a jiné akce, které těmto lidem umožní navázat nová přátelství mezi křesťany. Proto bychom Vás chtěli informovat naší první společné akci – viz. příložená přihláška. Více informací na <http://podpalmou.wz.cz>.

Předem děkujeme za Vaši vstřícnost, porozumění a spolupráci.

Spřáním Božího požehnání za „palmáky“

Jana a Jakub

ZVEME VÁS NA NAŠI PRVNÍ AKCI, KTERÁ SE BUDE KONAT VE DNECH: 18.-20. 6. 2004

KDE: v Úštěku - evangelická fara

MOŽNÝ SPOLEČNÝ SRAZ: 16.00 u stanice metra Náměstí republiky, výstup Masarykovo nádraží (u stánku se zeleninou), samozřejmě je možné přijet později samostatně

CENA: 300,- Kč za jídlo a ubytování, jízdné se platí individuálně, ale rádi bychom jeli na společnou slevněnou jízdenku

URČITĚ S SEBOU: spacák, karimatku, případně hudební nástroj, večeri na pátek (i když se bude jíst společně)

CO PLÁNUJEME: výlet, sportování a další hry

UZÁVĚRKA PŘIHLÁŠEK: do 11. 6. 2004

Příhlášku pošlete prosím e-mailem na adresu podpalmou@centrum.cz. Uveďte prosím jméno, věk, město a kontakt na Vás. Dotazy a samostatný příjezd konzultujte na telefonním čísle 604 626 788 (Jana)

PO VODĚ DO KRUMLOVA

Tato ministrantská akce začínala netradičně již v pátek v autobusu mířícím do Vyššího Brodu. Po čtyřech hodinách jízdy s jedním přestupem nás v branách kláštera čekal uvítací výbor složený z bratra Bruna a psa. Před spaním jsme ještě zvládli teoretický vodácký rychlokurz.

Ráno jsme vstali v půl šesté na ranní chvály, mši a snídani, a zhruba v půl deváté jsme už vytahovali v loděnici nafukovací raft, pádla a další instrumenty potřebné pro plánovaných 7 hodin na vodě. Po zaplacení půjčovného jsme odrazili a voda nás unášela k prvnímu jezu. Vzhledem k našim

loňským zkušenostem jsme ani nepřibrzdili a jez vysoký pouhý metr třicet byl překonán tak říkajíc za chodu. Na Řece jsme byli úplně sami, vodáci se zřejmě zalekli počasí (zejména předpovědi, které se nenaplnily) a tak jsme si mohli jezdit, jak jsme chtěli. Další jez následoval v Herbertově a představoval výzvu. Jednak byl trochu vyšší (1,5 m), propust byla zavřená a navíc jsme ho minulý rok nesjeli. Po krátké obhlídce bylo rozhodnuto objet propust a vrhnout se přímo po šikmé stěně jezu dolů, tam prudce zatočit a vklouznout do plavebního kanálu. Sami jsme byli překvapení jak to šlo lehce. Pak až do Rožmberka byla plavba zpestřená občasnými peřejkami. Jez v Rožmberku s retardační "šlajsnou" jsme propluli v plné rychlosti a před námi bylo několik kilometrů volné řeky. Cestu jsme si zpestřovali pokusy pádlovat proti proudu, vplouváním do slepých ramen nebo výsadky na kamenech uprostřed řeky a následným focením. Dvakrát jsme přistáli, abychom se trochu protáhli. Po pár hodinách jsme vjeli do asi kilometr dlouhého "voleje". Jeho přepádlování bylo dost úmorné a poháněla nás vidina skoro dvoumetrového jezu na jeho konci. Jaké však bylo naše zklamání po podrobné prohlídce jezu. Propust byla zavřená a navíc strašně úzká, takže bychom s člunem uvízli. Samotný jez byl podobného typu jako v Herbertově tzn. voda tekla po šikmé stěně a dal by se sjet, ovšem tato šikmá stěna končila metr nad hladinou kolmým vodopádem. Člun by se tam zapíchl špičkou a převrátil. To jsme nechtěli riskovat, navíc hned pod jezem bylo vyústění čističky z papírny což také zrovna nesvádělo ke koupání a tak jsme museli přenášet. Poslední jez byl už v Českém Krumlově a byl sotva metr vysoký, takže nečinil žádné potíže. Za další zatačkou už byl kemp, kde jsme loď odevzdali. Zpět jsme se dostali kombinací autobusu a vlaku.

V neděli jsme po ranních modlitbách a snídani šli ministrovat a bylo nám svěřeno kadidlo. Následoval slavnostní oběd, jelikož pan opat měl 84. narozeniny. Pak byla krátká rekreace a následoval odjezd domů tentokrát vlakem. Celkem bylo zdoláno cca 30 km po vodě za 8 hod. K celému splutí "vodácké" Vltavy chybí ještě dalších 30 km o které se pokusíme někdy příště. Štěpán

LETNÍ TÁBOR PRO DĚTI OD 7 DO 12 LET.

Letní tábor pro děti od 7 do 12 let. Termín: 11.7 - 25.7. 2004. Stanový tábor na Šumavě pod tee-pee a vojenskými stany. Cena: 2000,-Kč Pořádá: o.s. Bét-el

Přihlašování: pomoci e-mailu na adresu bet-el@seznam.cz, (uveďte jméno dítěte, kontaktní adresu na vás a telefon) nebo zápisem na archy, v sakristii kostela sv. Václava, v KC sv. Prokopa a v kostele sv. Jakuba, přihlášky k vyzvednutí tamtéž. Kontaktní osoba: Magda Vlčková, mobil 605 504 650

ARCIDIECÉZNÍ POUŤ DĚTÍ

Srdečně zveme děti a mládež Arcidiecéze pražské

do katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha

v sobotu 5. června 2004

10:30	Poutní mše svatá pro děti a mládež sloužená s biskupem Karlem Herbstem
11:15	Organizované společné prohlídka katedrály pro účastníky pouťe a jejich doprovod

ARCIDIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO
Arcibiskupství pražského
ADMS 160 00 Praha 6 - Dejvice, Tkálkova 3, Tel: 220 181 317, E-mail: adke@cpa.cz

POUŤ ČESKÉ CÍRKEVNÍ PROVINCE

do Kłodzka

k hrobu 1. pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic
při výročí 640 let od jeho smrti

vedenou
arcibiskupem pražským, metropolitou a primasem českým
J. Em. MILOSLAVEM KARDINÁLEM VLKEM

SOBOTA 26. června 2004

Program:

KŁODZKO - KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

SLAVNOSTNÍ PŘIVÍTÁNÍ
10.00 HOD. POZDRAVY HLAVNÍCH HOSTŮ

Arnošt z Pardubic...

střední Evropa a velká Evropa

...a dnešek (Přednáška Prof. PhDr. Petra Plihy)

SPOLEČNÁ MODLTBA

11.00 HOD. PONTIFIKÁLNÍ MŠE SV.

Hlavní celebrant a kazatel arcibiskup pražský

J. Em. Miloslav kardinál Vlk

PROHLÍDKA KOSTELA, MUZEA A MĚSTA

ODJEZD DO WAMBIERZYCE

WAMBIERZYCE - SVATÝNE MATKY BOŽÍ VAMBERČICKÉ-KRÁLOVNY RODIN

15.30 HOD. MARIJÁNSKÁ POBOŽNOST

TE DEUM

J. E. arcibiskup Mons. Karel Otčenášek, emeritní biskup královéhradecký

LETNÍ TÁBOR PRO DĚTI OD 6 DO 14 LET

Občanské sdružení Campamento99 zahájilo svou činnost v naší farnosti. Dětem nabízí tábor v termínu 10.-24.7. Veškeré informace naleznete na tabor.campamento99.cz a ve vývěsce.

UPOZORNĚNÍ

Bratři a sestry, spolitováním vás musím upozornit, že do našeho kostela občas přicházejí lidé, jimž jsou i základní příkazy Desatera zřejmě cizí. Poslední nepříjemná událost se stala při nedělní večerní mši svatě 16.5., kdy o svoji tašku - kabelku přišlo dokonce osmileté dítě. Bohužel, nebyla to první událost tohoto druhu.

A tak vás - ač velmi nerad - prosím, abyste ani vkostele nenechávali své tašky, kabelky, batohy či jiné předměty bez dozoru, neboť i zde může platit, že příležitost dělá... P. Ondřej Pávek

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ

Milé děti a rodiče!

Bliží se Slavnost Těla a Krve Páně (běžně známá jako svátek Božího Těla), letos připadne na čtvrtek 10.6. Bylo by hezké, kdyby se nám podařilo i letos pokračovat v tradici stímto svátkem spojené. Jde o průvod vzávěru celé bohoslužby, v němž kněz nesoucí Nejsvětější Svátost oltářní prochází kostelem od jednoho oltáře k druhému. Vy, děti, se můžete k tomuto průvodu připojit a sypat květy před procházejícího kněze - a dělat tak vlastně květinový koberec Pánu Ježíši, přítomnému ve svátosti. Co k tomu potřebujete? Spoustu květů - vkošíčku nebo nějaké ošatce, alespoň trochu slavnostní oblečení a hlavně radost z této malá, ale hezké služby, kterou můžete Pánu Ježíši prokázat. Takže nezapomeňte, ve čtvrtek 10.6. v 17:30! A před průvodem i při něm dávejte pozor na pokyny ministrantů, aby průvod byl opravdu důstojný a krásný.

Prosbu o podporu této věci si dovoluji vznést také kvám - rodičům a prarodičům. Děkuji za pomoc. P. Ondřej Pávek